

mamma

- ET PUSTEROM I HVERDAGEN

barnet ditt overgrep

«Morfar tar nedi trusa»

Abonnere?

Klikk h Søk

Datteren på fire ble misbrukt - ikke av en fremmed, men av hennes egen far. Til tross for at han ble dømt for overgrep mot barnebarnet, opplevde tobarnsmoren liten støtte i resten av familien.

Tekst: INGVILL BRYN RAMBØL Foto: NINA RUUD

9 januar, 2012 - 10:50

En vårkveld i 2004, mens den unge tobarnsmoren sitter på sengekanten og prater med datteren sin, raser verden sammen. De har lest og sunget som de pleier. Nå er det noe moren må spørre om. Moren til en venninne av fireåringen hadde nemlig hørt datteren fortelle at de to

BARNEKULTUR januar

SHARE

Annonsering

Bli abonnent

Kontakt oss

jentene lekte med å ta hverandre på tissen. Stemmer det? Jada, sier fireåringen. De pleier å ta utenpå trusa. Det er gøy, for det kiler sånn, ler hun. Men så blir hun stille. Ansiktet forandrer seg. Det blir uttrykksløst. Grått. Og så kommer det.

- Men morfar pleier å ha sin hånd ned i trusa, og det er ekkelt.

- Det var som å legge hånda på en varm kokeplate. Et plutselig sjokk, forteller *HariaR*.

Navnet er et forfatterpseudonym. I høst har hun gitt ut bok om det som skjedde for sju år siden, men for å skåne barna og resten av familien, bruker hun ikke navnet sitt, verken på omslaget av boka eller her i Mamma. Pseudonymet er valgt med omhu. *HariaR* betyr kriger. Hun vil forsvare de aller svakeste, de små barna som opplever å bli misbrukt av noen de stoler på og er glade i. Våpenet er hennes historie. Historien om å være mamma til et lite barn som er blitt misbrukt, og om å være datteren til en overgriper. Målet er at flere skal forstå, tørre å bry seg og tilby hjelp til dem som rammes.

- Jeg følte meg så uendelig alene i tiden etterpå. Hele min verden ble lagt i grus, men ingen rundt meg reagerte.

SIKKER PÅ AT HUN SNAKKET SANT.

Den kvelden datteren slapp bomben klarte moren, som er utdannet hjelpepleier, å la være å skrike ut sin fortvilelse. Hun mobiliserte alt hun hadde av pedagogiske evner. Rolig stilte hun spørsmål. Når var det morfar hadde tatt i trusa hennes? Gjorde han flere ting hun ikke likte?

Det skjedde hver gang, fortalte jenta. En gang hadde han slikket henne på tissen også, og det var kjempeekelt. Det var den gangen han passet henne, sa fireåringen. Moren satt på sengekanten og lyttet, mens tårene og kvalmen presset på og hodet ble fylt av bilder hun ikke ville se. Hennes egen pappa - han som hadde lest eventyr for henne da hun var liten og tatt henne med på fisketurer - hadde misbrukt hennes lille datter på det groveste. Kanskje hadde han ødelagt henne for alltid.

Dagene, ukene og månedene som fulgte etter denne kvelden, er som en tjuv tåke. Alt dreide seg om datterens historie. Resten av verden var hvisket ut. I den var hun en zombie - en levende død. Hun husker ikke hva sønnen hennes, som var 8 år den gangen, drev med, vet ikke hvordan hun kom seg på jobben eller fikk laget middag. Men hun husker hvordan hun natt etter natt tok livet av faren sin på bestialsk vis i drømme. Og hun vet at hun dro på politistasjonen dagen etter datterens avsløringer og anmeldte sin egen far for seksuelle overgrep.

- Jeg var aldri i tvil om at det var det eneste rette å gjøre. Jeg var helt sikker på at det datteren min fortalte, var sant. Det kom så spontant, og var så detaljert. Jeg visste da jeg anmeldte ham at det ville påvirke hele familien for resten av livet. Men jeg var aldri i tvil likevel. Det hadde jo skjedd noe kriminelt.

VANSKELIGE FAMILIEFORHOLD.

Det var nok av folk rundt henne som mente hun burde holde munn. Glatte over. Ordne opp uten å bringe inn politi og rettsvesen. Faren hennes, som ikke innrømmet noe, ba henne tenke over hva hun gjorde. Tanter, onkler, ja til og med hennes egen mor og søster unnlot å snakke med henne om saken. Det ble en barriere mellom henne, som bare tenkte på denne ene tingen, og alle de andre, som unngikk den. Hun ble usikker på hva folk rundt henne egentlig tenkte og mente. Når hun gikk på butikken følte hun alles blikk på seg. «Der er hun som har anmeldt faren sin», hørte hun dem si inni seg.

Hennes daværende samboer, som er faren til barna, ble sint da han fikk høre om overgrepene, og var enig i anmeldelsen, men de to snakket lite om overgrepene. Han orket rett og slett ikke, tror hun. Det var for

Nytt år, nye kulturmuligheter. Mamma gir deg en oversikt over hva som skjer på scenen.

Beyonce fikk datter

Popstjernen Beyonce og hennes mann, rapperen Jay-Z, har fått en datter på et sykehus i New York.

Babyens utvikling

Det første smilet, den søte pludringen og det magiske øyeblikket når babyen oppdager tærne sine. Her er en oversikt over babyens fantastiske utvikling fra 0 - 1 år.

Barnas utvikling 1-5 år

Vi tar for oss barnets utvikling fra 1 til 5 år.

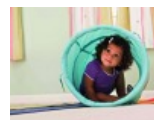
Barnets utvikling 6-10 år

Mye skjer i 6 til 10-årsalderen. Se hvordan barnet ditt utvikler seg.

Når barnet blir syk

Barnehagestart kan fort bety uker med sykdom for barnet og resten av familien.

Her er vinterens feriefavoritt

Ingen over, ingen ved siden av. Ingen som nærmer seg en gang. Gran Canaria er barnefamiliens favorittdestinasjon i vinter.

Barnas Tenerife

Sol, varme og bading er det som frister horder av nordmenn til Tenerife når vintermørket senker seg her hjemme. Men det finnes mye annet gøy å finne på for barnefamilier på den populære kanariøya.

Sykkelfrue og hjelperytter

Susanne Hushovd har alltid akseptert at syklingen er førsteprioritet for ektemannen. Men når Thor kommer hjem, da krever hun å bli sett.

mamma.no på Facebook

Liker

2,443 personer liker **mamma.no**.

		
Maria	Charlotte	Anita
		
Andreas	Anne	Birgit
		
Silje	Jannicke	Laila
		
Christine	Kristin	Anne Ma

ekkel. Etter hvert gikk de fra hverandre. Saken hadde gjort det tydelig at de ikke klarte å kommunisere skikkelig.

- Jeg følte meg så utrolig alene. Og jeg var så sint på alle de rundt meg som ikke sa noen ting. Helst ville jeg slå og skrike ut: «Kan dere ikke skjerpe dere? Skjønner dere ikke at det at dere tier stille nå betyr at dere mistror jenta mi? At dere ikke synes det er noe farlig det som har skjedd?»

MANGEL PÅ INFORMASJON.

Mangelen på støtte skyldtes nok ikke at familien og omgivelsene ellers ikke trodde overgrepene hadde funnet sted, tror tobarnsmoren. Hun tror det skyldtes at de ikke turte si noe. At de var redde for å såre noen, for å ødelegge noe.

- Det hadde betydd så utrolig mye for meg om noen hadde kommet bort til meg på gata og gitt meg en klem og sagt at det var riktig å anmelde, at de støttet meg. Eller om noen hadde ringt og spurt om jeg trengte hjelp til noe. Om de skulle vaske huset eller ta med ungene og gjøre noe hyggelig.

Hun tok kontakt med både helsestasjon og familievernkontor etter avsløringene til datteren, og fikk råd om hvordan hun best skulle hjelpe barnet sitt. Men ingen tilbød moren noe form for profesjonell hjelp. Først etter flere måneder tok hun selv kontakt med en psykolog og fikk time til samtaler. Dit går hun fortsatt.

- Tenk om politiet hadde stått klar med en informasjonsbrosjyre den dagen jeg anmeldte saken. En liste over telefonnumre til folk som kunne hjelpe og råd om hva jeg skulle gjøre. I stedet ble jeg gående i uvisse og måtte finne ut alt selv, sier hun i dag.

Nå håper hun helsesøstre og politifolk over hele landet skal lese boka hennes og forstå mer av hva pårørende til overgrepsofre går gjennom.

Noe av grunnen til at hun reagerte så spontant og med en gang visste at en anmeldelse var det eneste riktige, er at hun selv ble utsatt for seksuelle overgrep da hun var barn. Ikke fra faren, men fra et annet nært familiemedlem. Den gang var det ingen som visste. Ingen som forsvarte henne. Ingen som fortalte at det som skjedde var galt, at det ikke var hennes feil. Derfor ble det så viktig for henne å vise datteren at hun trodde på henne og at hun skulle gjøre alt for å forhindre at det skjedde igjen.

- Jeg visste med meg selv hvor mye det hadde betydd for meg hvis noen hadde stått opp for meg da jeg var liten jente. Det som er så fælt å tenke på, er at mange barn blir utsatt for overgrep uten at noen reagerer. Det er mødre og tanter som vet hva som skjer, men som ikke

- Mødre bør skamme seg mindre

Tvillingmamma og forfatter Heidi Linde synes vi skal være mer ærlige på at det også er slitsomt og krevende å ha barn.

10 råd til gode leggerutiner

Les våre gode råd.

Hjemme med sykt barn - igjen?

Når bør du holde barnet hjemme? Og hvilke rettigheter har dere hvis noen i familien blir slått ut av influensa?

En av ti nybakte mødre er deprimert

I stedet for morslykke og gledesrus opplevde Maren Magnus angst, tristhet og mørke da hun ble mamma. Fødselsdepresjon rammer mer enn én av ti kvinner som føder barn.

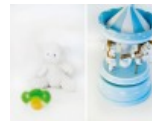
Ta kjerringtesten!

Det er bare å innrømme det. Det kommer en tid i alles liv når vi ikke lenger er hippe og kule, men begynner å ligne mer og mer på mødrene våre.

Hva er fødselsdepresjon?

Mange blir redde og tenker at de er alene om å føle som de gjør. Det er langt fra sannheten.

37 nye typer familier

Ettersom folk skilles og skaper nye familier, vokser også antallet ulike typer familier. Danske forskere har kommet frem til en lang rekke ulike familiekonstellasjoner.

tør å gjøre noe. Det får et lite barn til å føle seg så utrolig lite verd.

- HADDE JEG BARE VISST...

Før overgrepene hadde kvinnen et greit forhold til faren sin. Han bodde i nærheten og kom på besøk omtrent en gang i måneden. Av og til tok han med seg sønnen hennes på fisketur eller tur i skogen. Datteren hennes var han mindre sammen med. Bare én gang hadde hun bedt ham passe henne en hel dag. Det var den dagen det grusomme skjedde.

- Jeg klandrer fortsatt meg selv for at jeg ikke forsto det da hun kom hjem den kvelden, sier hun stille.

-Det var helt tydelig at noe var i veien. Hun sa ingenting, bare gikk inn og stilte seg i kroken ved sofaen, med ansiktet mot veggen. At jeg ikke gikk bort til henne da og tok henne i armene mine og klemte henne og spurte hva som var galt! I stedet ble jeg stående og prate med pappa. Spørre hvordan det hadde gått, hva de hadde gjort. Om jeg bare hadde visst...

Sommeren 2006, over to år etter anmeldelsen, blir faren dømt til ni måneders fengsel for seksuelle overgrep. Han anker, og i lagmannsretten blir dommen sju måneders fengsel og betaling av erstatning på 50.000 kroner til offeret. Han sonet fire måneder. I dag har han fortsatt kontakt med de andre barnebarna sine. 33-åringen og faren har ingen kontakt lenger, men det hender de treffer på hverandre tilfeldig.

- Da hilser han og later som ingenting har skjedd, mens jeg er kald og avvisende.

HAN HAR ALDRI INNRØMMET NOE.

I retten forklarte han at de lekte og herjet at hun hadde mistet buksene. Hva datteren fortalte i dommeravhøret før rettsaken, vet heller ikke tobarnsmoren. Hun fikk bare se utdrag fra avhøret. Hun vet heller ikke om overgrepet var en enkelthendelse, slik det heter i dommen, eller noe som skjedde flere ganger. Det eneste hun vet er det datteren fortalte på sengekanten den kvelden for mange år siden. Etter råd fra psykologen har hun ikke selv tatt saken opp med datteren siden. Hun lar det være opp til datteren selv å stille spørsmål eller å ta initiativ til å snakke om det som skjedde.

- I det siste har jeg tenkt på om jeg skal dra og besøke faren min en dag. Sette meg ned og si: «Her er jeg. Nå har du en siste sjanse til å fortelle hva det egentlig var som hendte og be om tilgivelse for det du har gjort». Jeg kan aldri tilgi ham hvis jeg ikke vet, og hvis han ikke selv ber om tilgivelse.

Datteren hennes er blitt 11 år og en blid og glad sjetteklassing med mange venner. Men av og til kan moren se en usikkerhet hos henne som hun kjenner så altfor godt igjen. Hun ser at datteren ikke alltid er seg selv, men anstrenger seg for å være den omgivelsene vil at hun skal være.

- Jeg er spent på hvilke reaksjoner hun får når hun kommer i puberteten, sier hun ettertensomt. Hun vet så altfor godt hva hun snakker om.

-Jeg er redd for at hun blir en annen tenåring enn hun ville vært hvis dette ikke hadde skjedd.

Posting as Rune Fardal (Not you?)

Post to Facebook

Facebook social plugin

Kanskje du liker dette også?

[Translate text to English](#)

powered by

- Dødfødsler er tabu

En av ti nybakte mødre er deppa

37 nye typer familier

- Mødre bør skamme seg mindre

Nettansvarlig

Line C. K. Nilssen,
line@aftenposten.no

Ansvarlig redaktør

Hilde Haugsgjerd

Redaktør

Hilde Rindal,

hilde.rindal@aftenposten.no

Abonnement

E-post: mamma@kundetjeneste.no

Telefon: 23 36 19 70

Annonser

E-post:

pernilla.eggars@aftenposten.no

Telefon: 40 40 88 51

Kontakt

Telefon: 22 86 30 00

Besøksadresse: Aftenposten

Forlag, Biskop Gunnerusgt. 14a,

0185 Oslo

***Mamma** er magasinet for deg som vil nyte livet som mamma! I **Mamma** kan du lese spennende **reportasjer** om mammalivet og tankevekkende **intervjuer** med andre familier. Magasinet byr dessuten på **deilige mat- og kakeoppskrifter** som funker i hverdagen, tips og inspirasjon til **reiser** for hele familien, **interiør og mote** for barn. I **mamma** får du også nyttige artikler og råd om **helse og barneoppdragelse** - uten for mange pekefingerer. Har du barn i alderen 0-10 år fortjener du å lese **Mamma**.*

Et magasin utgitt av Aftenposten Forlag.

